

Arrest

nr. 187 488 van 23 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 januari 2017 met refertenummer 67330.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart over de Gambiaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 10 oktober 1987 in Banjul. Vanaf 2002 verbleef u in Sukuta. Uw beide ouders zijn afkomstig uit Guinée maar vestigen zich in Gambia. In het jaar 2000 beginnen uw problemen, uw vader Barry (I.) overlijdt en uw moeder Kaddijatou (S.) laat u over aan de zorg van uw oom Usman (B.), halfbroer van uw moeder. Zijn vrouw Marema (J.) en zijn broer Usman (J.) woonden tevens in dit huis in Sukuta. Uw moeder kon niet anders dan u aan de zorg van uw oom overlaten, dit zijn de regels van de islam en het koppel is kinderloos. Uw oom is de rechterhand van de imam van de grote moskee van Sukuta, hij roept op tot het gebed. U wordt dan ook streng Islamitisch opgevoed. Uw oom controleert uw leven, u wil vrij zijn, maar u mag zelfs niet meer naar school. Om onder het juk van uw oom uit te raken, raakt u geïnteresseerd in het

christendom. U gaat naar een kerk in Manjakunda wanneer u rond de twintig bent, daar ontmoet u Emanuel, u heeft het met hem over uw situatie en hij stelt dat u bij hem kan komen wonen. U blijft vier jaar bij Emanuel. Uw oom woont aan Jabuntu, uw vriend Emanuel woont ook in Sukuta maar aan de kant van Serrekunda, dichtbij Senegambia. In die vier jaar gaat u soms met Emanuel naar een Anglicaanse kerk en gaat u niet meer naar de moskee van Sukuta. Uw oom krijgt te horen dat zijn neef naar de kerk gaat, hierdoor bedreigt hij u met de dood. Dit bereikt u via uw vriend Ibrahim die het aan Emanuel moet vertellen. U besluit Gambia te verlaten in het jaar 2012, u verblijft tot juli 2013 in Mali, u reist via Burkina Faso en Niger naar Libië, in 2015 maakt u de oversteek naar Europa. In mei 2015 bent u in België, u verblijft bij uw vriend Malik, een Brit met Gambiaanse roots, in St-Niklaas, op 21 oktober 2015 vraagt u asiel aan.

U dient een Gambiaanse identiteitskaart in, vervallen op 22 november 2015, een geboorteakte (dd. 14/06/1990), een ongedateerde brief van "Pastor Conqueror Ebhodaghe", een flyer van de Heaven's Door Chapel voor het "Women's Programme" op 23 en 24 juli 2016, een foto van een dienst, een misboekje van Palmzondag, ongedateerd, een gebed in het Frans, ongedateerd, een vieringsboekje van The Redeemed Christian Church of God (dd. 17 juli 2016), een flyer van Redemption House voor een viering op 29 juli 2016, een offerenvelop van The Redeemed Christian Church of God Belgium (ongedateerd), het resultaat van uw cursus Maatschappelijke Oriëntatie van de Vlaamse Overheid en ATLAS Antwerpen, ongedateerd, een informatie-document voor vrijwilligers van Amnesty International, door u getekend op 7 oktober 2016, een brief van het departement Economische Migratie van Antwerpen over uw arbeidskaart C (dd. 17 oktober 2016), een brief van uw leerkracht Nederlands Hilde (S.) (dd. 21 oktober 2016) en een brief van uw vriendin Tine (C.) (dd. 24 oktober 2016).

B. Motivering

Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u niet de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Het dient opgemerkt te worden dat u in eerste instantie frauduleuze verklaringen aflegt over uw reis naar België en uw verblijf hier. Daarbij komt dat u verzaakt aan uw medewerkingsplicht, namelijk uw plicht om een inzicht te geven in uw verblijfsplaatsen, waarop u nochtans gewezen wordt (CGVS p.3). U stelt dat u op 6 oktober van Libië naar Italië-Catania reist, doorreist naar België waar u uw vriend Malick ontmoet, in het station in Brussel. Waarop u één week bij hem verblijft (CGVS p. 3). U verklaart tevens nooit eerder in België geweest te zijn (CGVS p. 9). Pas wanneer u geconfronteerd wordt met de informatie die het CGVS over uw persoon heeft (zie administratief dossier) gaat u over tot gedeeltelijke aanpassingen van uw verklaringen. U stelt dat Malick een Brit is, in België woont, dj is en u op een feestje van hem, in november, uw vriendin ontmoet, in Antwerpen (CGVS p. 3). Het CGVS vraagt u later opnieuw of uw vriend Malick een dj is en u antwoordt bevestigend (CGVS p.22). Het CGVS beschikt immers over de informatie dat u aanwezig bent op een event, maar al georganiseerd door Malick op 30 mei 2015 in Borgerhout (zie kopie administratief dossier) en dat u op de foto's staat van ene Serah (G.), waarvan u stelt dat het een vriendin van Malick is (CGVS p.22), waaruit duidelijk af te leiden valt dat u zich op dat moment niet in Libië bevindt, gepost in mei 2015 (zie kopie administratief dossier). U bevestigt, na confrontatie, dat u in mei 2015 al in België was en bij uw vriend Malick in St-Niklaas woonde (CGVS p. 23-24). U stelt immers ook in het begin van het gehoor al dat u voor uw asielaanvraag bij Malick was (CGVS p. 5). U weigert echter een volledig zicht op uw reis te geven, iets wat kan beschouwd worden als een manifest gebrek aan medewerking. U antwoordt niet op de vraag hoe lang u dan al in België bent (CGVS p. 22), verder stelt u niet lang en bevestigt u dat u in mei in België was (CGVS p.23), maar u kan niet stellen waarom u niet eerder asiel aanvroeg, de vraag wordt u tweemaal gesteld, éénmaal antwoordt u niet (CGVS p. 24) en éénmaal stelt, vaagweg, dat u uw weg moest zoeken (CGVS p. 23). Dit is vreemd want u geeft zelf, eerder, aan dat het Malick is die u zei dat u asiel moest aanvragen in oktober (CGVS p. 3). Hieruit kan afgeleid worden dat iemand anders u moet stellen dat u internationale bescherming moet zoeken. U kan dus niet verklaren waarom u pas, laattijdig, in oktober 2015 asiel aanvraagt. **Het feit dat u geen volledig zicht wil geven op uw verblijf voor u asiel aanvraagt, doet op zich al ernstige afbreuk aan uw asielmotieven, hieruit blijkt bovendien dat internationale bescherming zoeken niet prioritair is.** Zoals hieronder uitgebreid besproken zal worden **blijkt uit de informatie en uit uw eigen verklaringen dat niet enkel internationale bescherming zoeken niet prioritair voor u is, maar ook uw bekering niet op de eerste plaats komt.** Zo stelt u op uw eerste interview, bij de Dienst Vreemdelingen Zaken, dat uw leven moeilijk was in Gambia en u talen wilde leren, maar geen geld had (Vragenlijst CGVS vraag 5, zie administratief dossier). U wordt hiermee geconfronteerd (CGVS p. 24) maar u stelt enkel dat u het nooit over geld gehad heeft. Dit wijst, samen met uw laattijdige asielaanvraag, echter in de richting van een economisch motief om naar België te komen.

In België aangekomen blijkt dat u een meisje zoekt (zie kopie administratief dossier). Deze informatie komt van uw openbaar twitter-account, waar u op 18 mei 2015 post dat u nieuw bent in België en

"someone real" zoekt en zich afvraagt af "true love" nog bestaat (zie administratief dossier). U wordt daar ook mee geconfronteerd tijdens het gehoor, dat dit prioritair lijkt aan uw bekering of zelfs aan het zoeken van internationale bescherming. U krijgt de kans om uw verklaring aan te passen, maar u antwoordt niet (CGVS p. 23).

Ook uw asielmotieven op zich zijn **niet geloofwaardig te noemen**. Vooreerst kan het CGVS niet anders vaststellen dat u al **ongeveer acht jaar de intentie heeft om u te bekeren, maar dit nog steeds niet gedaan heeft op het moment van het gehoor, 25 oktober 2015**, zoals blijkt uit uw eigen verklaringen. Doorheen het gehoor op de zetel van het CGVS gaat u over tot verwarrende en tegenstrijdige verklaringen over uw bekering van de islam naar het christendom. Uit uw eigen verklaringen blijft een manifest gebrek aan interesse in een reële bekering. U raakt op geen enkel moment verder dan het geven van hypotheses, oppervlakkige kennis etaleren én vage verklaringen omtrent de reden van deze geplande bekering zonder het ooit op uw persoonlijke leefwereld te betrekken. Het volledige gehoor blijft u verklaren dat u **zoekende** bent (CGVS p. 5, p.6, p.14, p.20-21). Dit alles is erg vreemd want, naar uw eigen verklaring ging u voor het eerst naar de kerk toen u twintig was, omdat u toen al een uitweg zocht, dit is dus 7 à 8 jaar geleden (CGVS p. 12). U krijgt uitgebreid de kans om het te hebben over uw zoektocht, maar u kan dus nooit aannemelijk maken dat u daadwerkelijk een spirituele zoektocht aflegt.

Zoals eerder al gesteld, het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat een bekering nooit een prioriteit voor u is geweest en dat uw huidige intenties erg gesolliciteerd overkomen. **Al in oorsprong is uw bekeringsintentie vaag**. Zo is het motief op zich uiterst vaag te noemen. Een bekering is een erg bewuste stap, zeker in de omgeving waarin u opgroeit. U kan deze bewuste stap dan ook nooit uitleggen, in eerste instantie begrijpt u zelfs niet wat deze inhoudt (CGVS p.12-13). U bevestigt dat u uit een conservatieve moslimgemeenschap komt en uw oom een belangrijke rol in die gemeenschap had. Uw intentie tot bekering linkt u hierop aan de vernederingen die u door uw oom moest ondergaan, volgens u zijn de christenen anders. U krijgt dan ook de kans om het verschil uit te leggen:

"Voor de moslims ze willen alles controleren, er is geen vrijheid, voorbeeld, ik wil voor dit gaan, dat is normaal, zij willen mensen dwingen om moslim te zijn, alles te doen, de vernederingen, ik calculeerde ja wij zijn moslims, dus ja, wat ik hoorde in de islam van de koran dat een moslim medeleven moet hebben, maar het is jihad, dat vergeleek ik, dus die dingen, dat is de reden. Ik ga niet met het leven, ik wil gewoon leven, wat ik verkies voor mezelf leven. (CGVS p.13)"

Naast het feit dat u hier erg op de oppervlakte blijft, u stelt niet wat de vernederingen inhouden, of wat de beperking van uw vrijheid is, lijkt u voorbij te gaan aan het belangrijke feit dat ook het christendom veel regels inhoudt die het leven van een gelovige christen sturen. U stelt dan ook niet wat er precies aan het christendom is dat u hierin aantrekt. "Voor zichzelf leven" is dan ook niet hetzelfde als zich bekeren tot een andere religie. U stelt nergens dat u de Islam, of het geloof op zich, afvalt, of een atheïst bent. Het ruilen van het ene geloof voor een ander, enkel om meer vrijheid te hebben zonder daar meer uitleg over te verschaffen, is op zich geen geloofwaardig motief voor een bekering. Vooral omdat u het zelf heeft over een zoektocht, maar deze dus op geen enkel moment kan omschrijven op een persoonlijke manier. Wanneer u naar een **persoonlijkere beleving** van het christendom gevraagd wordt kan u hier niet op ingaan. U stelt dat u, buiten naar kerken gaan, kleine zaken checkt over religie, maar door school niet veel tijd heeft, wanneer u wordt gevraagd hoe u dan bidt, geeft u een uitleg over de boodschapper die Maria vertelt dat ze het kind van God ontvangt. Dit lijkt een ontwijking van het antwoord over persoonlijke beleving, u krijgt nogmaals de kans om aan te geven hoe u dan bidt waarop u aangeeft dat u het probeert maar dat u nog niet veel weet (CGVS p. 14). Hoewel u dus een bewuste stap van bekering wil zetten, iets waar u, opnieuw, al ongeveer acht jaar mee bezig bent, kan u deze bekering niet op uw eigen persoon betrekken, maar gaat u in uw antwoorden over tot het al dan niet hebben van kennis. Het CGVS kan van u verwachten dat u dit niveau overstijgt omdat uw situatie van moslim opgegroeid bij een conservatieve oom die zich wil bekeren, zo uitzonderlijk is.

Naast een geloofwaardige reden of een aannemelijke persoonlijke beleving, **heeft u eigenlijk ook nooit echt de interesse getoond om meer te weten te komen over het christendom of om een bekeringsritueel te volgen**. Zo heeft u ook nog **nooit een bijbel gekocht** (CGVS p.17), er wordt u wel over de bijbel verteld stelt u, uw pastor in Antwerpen zegt u nu, in oktober 2016, dat u die moet lezen (CGVS p.14). U verklaart er nu wel één te willen kopen om de diensten, die u toch al twee maanden bijwoont, te kunnen volgen (CGVS p. 17). Er wordt bij u gepeild naar de regels van het christendom die betrekking kunnen hebben op uw persoonlijke situatie, zo woont u ongehuwd samen met uw vriendin, wanneer u gevraagd wordt wat het christendom daarover stelt, zegt u dat u "die pagina" nog niet leerde (CGVS p. 15). **Ook heeft u geen enkel bekeringsritueel doorlopen sinds u de intentie heeft om te veranderen van religie. U bent dus niet gedoopt** (CGVS p.11), nochtans praat u er in Gambia over met Emanuel, maar doet Emanuel niet meer dan 'uw geheimen opnemen' en worden er geen stappen gezet (CGVS p. 14). U stelt dat u zich in Gambia niet laat dopen door de spanningen die u er ondervindt met uw oom, die net over uw bekering gaan. Een bekering die dus niet heeft plaatsgevonden. U

wordt er op gewezen dat u zich in het geheim zou kunnen laten dopen maar u stelt dat het te veel was, dat u bang was (CGVS p. 18-19). Het feit dat uw oom u al als christen ziet en u daarom bedreigt zou net een reden kunnen zijn om zich wel effectief te laten dopen om enige persoonlijke sterking in het geloof te vinden. Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat u zelfs na uw komst naar Europa, of op uw jarenlange tocht naar Europa, de moeite niet nam om zich te laten dopen. U krijgt dit voorstel, voor een doop, nota bene pas de dag voor het gehoor van de bishop-conqueror Efuala (CGVS p.11, p.14) en uw vriendin zegt het u nogmaals op de dag van het gehoor (CGVS p. 14). Het is ook pas de dag voor het gehoor dat Efuala het met u over bekering heeft gehad (CGVS p. 6). **Dit alles geeft ook een erg gesolliciteerde indruk.** Zeker voor iemand die beweert al zeven à acht jaar bezig te zijn met het christendom. Het is hoegenaamd ongeloofwaardig dat anderen u, in België, moeten stellen dat u zich moet bekeren en laten dopen. U stelt bovendien dat u sinds twee maanden, iedere zondag naar Green Gospel Assembly gaat, een kerk waar u van houdt (CGVS p. 6) en waar volgens u Efuala de bishop-conqueror is. U stelt dat u besloten heeft "van die kerk af te hangen" (CGVS p. 14). U stelt ook dat Efuala een vriend van u is die u leerde kennen in de sociale oriëntatie les, waar u erg onder de indruk bent dat hij een pastor is (CGVS p. 5). Het is dan ook op zich al vreemd dat deze het niet eerder met u over een doopsel of ritueel zou hebben gehad.

U krijgt uitgebreid de kans om het te hebben over de kerkgemeenschap die u wilt vervoegen. Het dient opgemerkt te worden dat u de volledige naam van Efuala niet kent (CGVS p. 6), hoewel er een naam staat op de brief die hij voor u schrijft, er staat namelijk Pastor Conqueror Ebhodaghe. Zo noemt hij zichzelf dus. Bovendien blijkt uit de flyer die u toont dat zijn naam Efua is en dat de naam van de kerk Heaven's Door Chapel is, een naam die ook op de brief staat die u zelf indient (CGVS p. 6) (zie administratief dossier). U wordt op deze naam gewezen en u stelt dat u al twee maanden iedere zondag naar deze kerk gaat, doch, wanneer u de naam opnieuw gevraagd wordt heeft u het over de Green Gospel Chapel, zonder enige uitleg over verschillende namen te geven (CGVS p.6-7). Het CGVS kan dus niet beoordelen of het wel degelijk over dezelfde persoon gaat of zelfs over dezelfde gemeenschap. Wanneer u later nogmaals gevraagd wordt of de Heaven's Door Chapel en de Green Gospel Assembly hetzelfde zijn, stelt u dat het niet weet, maar dat u de flyer van de Efua kreeg in de les (CGVS p. 16). U stelt dat u zo het adres kreeg en hierop de eerste keer ging in september, wanneer u gevraagd wordt waarover de speech die maal ging, stelt u vaag "over hoe mensen hun leven zouden leiden, sommigen thuis, dat als er iets in je zit, een christen iedere keer zijn, dat je moet gaan" (CGVS p. 16). Omdat u stelt dat u van deze gemeenschap houdt en van Efua, ook in vergelijking met andere diensten die u bijwoont (CGVS p. 6), kan het CGVS verwachten dat u duidelijker bent over de eerste maal dat u dan effectief naar de gemeenschap ging. **Deze vaagheden en verwarring omtrent de gemeenschap waar u zich wil bij aansluiten zijn op zich al erg opmerkelijk.** Het dient uitgeklaard te worden dat het CGVS geen informatie over de Green Gospel Church in Antwerpen vindt, maar wel degelijk over een Heaven's Door Chapel in Deurne. Bovendien, blijkt de term bisschop conqueror nergens te verschijnen, niet op de flyer van Heaven's Door Chapel, waar pastor conqueror Efua op staat, noch op de brief die u indient waar er pastor conqueror Ebhodaghe staat (zie administratief dossier). U kan bovendien niet verklaren wat deze term dan betekent (CGVS p. 17). Daarbij komt nog, dat het CGVS vaststelt dat de brief die u indient van pastor conqueror Ebhodaghe geen hoofding bevat, noch een datum en er veelvuldige grammaticale fouten in staan, zelfs over de schrijfwijze van de eigen kerk. Dit, samen met de tegenstrijdigheden in de naam van zowel de pastor als van de gemeenschap, maakt dat de brief dan ook geen bewijs is van een effectieve intentie tot bekering. Daarbij komt nog dat wanneer u gevraagd wordt of u denkt dat de gemeenschap katholiek is, dat u denkt van wel, maar dat u er met hem [de pastor] over moet praten (CGVS p. 17). Hierop wordt u gevraagd of de diensten hetzelfde zijn als in Gambia en stelt u dat het "een beetje hetzelfde" is, u stelt dat de gemeenschap van de pastor in België zingt, maar dat u de liederen niet kent en dat u het imiteert, het kruistekens maken en 'halleluja' zeggen, dat u het probeert. Het is op zich al vreemd dat u na twee maanden de liederen nog niet kent. Over het christendom stelt u dat er gezegd wordt dat je 'godly' moet zijn en dat je door naar de kerk te gaan dicht bij god komt (CGVS p.15). Het feit dat u stelt dat de gemeenschap katholiek is, is nog opmerkelijker omdat u verder in het gehoor wel uitlegt dat er een verschil is tussen de katholieke viering die u bijwoonde en de vieringen van de gemeenschap (CGVS p. 21). U denkt echter dat het gaat over Nederlands praten, stil zijn, en geen foto's nemen. Wanneer u gewezen wordt op het feit dat alles wat u, rond bekering, verklaart **last minute** is, net als de bewijzen die u wil aandragen, antwoordt u, veelzeggend: "Het is gewoon een bewijs dat ik ga, dat zei ik hem zo ja, zelfs de foto's, mijn vriendin zei het me, dat ze het moesten geven, ja ik dacht er zelfs niet aan, maar dan vroeg ik er aan. Ik kan het meenemen, hij gaf het me." (CGVS p. 22). U stelt ook dat uw advocaat u zei dat u een attest nodig heeft van de pastor en dat u het daarom heeft (CGVS p. 14). Dit gaat over de brief en de foto's van de gemeenschap waar u zich bij wil voegen en toont het gesolliciteerde karakter er van aan.

Echter, deze opeenstapeling van onduidelijkheden doen volledig afbreuk aan uw effectieve intentie om deze kerkgemeenschap te vervoegen.

Ook over de **hoofdfiguren in uw vrees ten opzichte van Gambia blijft u erg vaag**. Hoewel uw oom, volgens u, dus een rol heeft in de moskee van Sukuta, waar hij immers oproept tot het gebed (CGVS p.11), stelt u verderop dat hij een "gewone moslim" is en dat is alles wat u weet (CGVS p. 21). Dit is toch een opmerkelijk verschil. Voor de rest verklaart u enkel dat hij erg agressief is en helemaal niet goed. (CGVS p. 11) U weet verder niet welke vorm van Islam uw oom, en bijgevolg u zelf belijdt (CGVS p. 21). Zo stelt u dat uw oom, als conservatieve moslim en gebedsoproeper, ook niet betaalt voor uw koranschool als kind en dat u hierdoor er geen meer kon volgen (CGVS p.12). U weet ook niet wat de huidige situatie van uw oom is (CGVS p. 24). Zo stelt u ook dat u, in Gambia, al vier jaar niet meer naar de moskee van Sukuta, waar uw oom gebedsoproeper is, ging (CGVS p.17). De bedreiging komt er dus pas na vier jaar. Dit alles is toch erg vaag en vooral doet het afbreuk aan het profiel van uw oom als conservatieve moslim die uw leven bedreigt. Bovendien, erg vreemd, stelt u, dat u het moest horen van een Iraakees dat Gambia nu een "Islamic State" is hervormd door de uittrekkende president Jammeh (CGVS p. 10). Dit wijst er op zijn minst op dat u de situatie in uw thuisland niet op de voet volgt, en ook niet als het over religie gaat. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat, in de praktijk, de wetgeving niet veranderd is en dat de grondwet religieuze vrijheid garandeert (zie COI kopie administratief dossier).

Ook kan u over uw christelijke vriend Emanuel en uw beleving van het christendom in Gambia amper iets zeggen, terwijl u verklaart vier jaar bij hem gewoond te hebben en hem in de kerk ontmoet te hebben. Dit is erg vreemd, want het is wel via hem dat u in contact komt met het christendom. U stelt letterlijk dat u weet dat hij uw vriend is en u niet alles over hem kan zeggen, hij woont samen met zijn vader en een vrouw, maar u noemt geen namen (CGVS p. 23) De weinige zaken die u over hem verklaart bevatten bovendien tegenstrijdigheden, zo stelt u eerst dat u dagwerk deed met uw vriend Ibrahim (CGVS p. 9), verderop maakt u hiervan dagwerk met Emanuel, als justificatie voor het niet iedere zondag naar de kerk gaan (CGVS p. 15). Wanneer u gevraagd wordt welk soort christen hij dan is, stelt u dat hij Angel "zoiets" is (CGVS p. 8). Bij verduidelijking door het CGVS blijkt dat u de Anglicaanse Kerk bedoelt, een naam die u zich trouwens tegen het einde van het gehoor alweer niet meer herinnert, dan stelt u opnieuw dat het om de 'Angel Church' (CGVS p. 21) gaat wanneer u het in feite over een katholieke kerk heeft die u in België bezoekt (CGVS p. 21). Dit is vooral opmerkelijk omdat u stelt dat u in Gambia naar de kerk ging met uw vriend Emanuel (CGVS p. 14-15). Eerst stelt u dat u vaak ging, later dat het niet eens maandelijks was, maar wel al twee à drie jaar (CGVS p. 13-14). Dit alles is toch erg vaag, vooral omdat u net door het naar deze kerk gaan door uw oom bedreigd stelt te worden (CGVS p. 18).

Tot slot, merkt het CGVS nogmaals op dat vele zaken u meer prioritair lijken dan uw effectieve bekering. U heeft het druk met school, met examens, met de operatie van uw vriendin en de sociale oriëntatie (CGVS p. 21, p.13, p. 6)) U stelt letterlijk dat uw vriendin belangrijker is (CGVS p. 19), dat u kleren en geld nodig heeft om naar de kerk te gaan en dit niet had toen u nog in een centrum woonde (CGVS p. 19). Dit wijst er opnieuw op dat u geloof enkel als iets uiterlijk ziet en iets bijkomstig en niet als een persoonlijke beleving. Geloven is immers meer dan een dienst bij wonen, en sommige events, ook in België, zouden net een trigger moeten zijn om er meer mee bezig te zijn. Dit alles maakt uw bewuste en moeilijke stap van het veranderen van geloof ongeloofwaardig maakt. Vooral het feit dat u in Gambia maar erg oppervlakkig met het christendom bezig bent is hierin uiterst vreemd. Geconfronteerd met de lange tijd die u al bezig bent met de bekering stelt u dat u al in Gambia van het christelijk geloof hield, wanneer u dan gezegd wordt dat het vreemd is dat iemand u nu, in 2016, in België, moet zeggen dat u de bijbel moet lezen, stelt u dat u een beetje informatie op internet zocht, u bevestigt zelfs dat u niet erg "committed" was, maar het nu wel bent, omdat u iemand vond, namelijk Efuala, die u kan leiden (CGVS p. 20-21). Aangezien het CGVS ook over de persoon van Efuala twijfels heeft is dit niet aannemelijk. U blijft gewoon herhalen dat u uw weg zocht (CGVS p. 20-21). U wordt er op gewezen dat u de bewuste stap niet aannemelijk maakt en dat de bekering altijd op de tweede plaats lijkt te komen (CGVS p. 21). **In conclusie blijkt de zoektocht waar u het het gehele gehoor over heeft vol vaagheden, gesolliciteerde elementen en tegenstrijdigheden te zitten en enkel gebaseerd op uiterlijkheden, niet op een persoonlijke beleving.**

De brief van de pastor-conqueror en de flyer van Heaven's Door Chapel worden hierboven al besproken. Over de andere documenten die u indient stelt het CGVS het volgende. U dient uw u vervallen identiteitskaart in en een geboorte-akte uit 1990. Het CGVS trekt uw nationaliteit niet in twijfel. Over alle verwijzingen naar christelijke diensten en gebeden kan het CGVS algemeen stellen dat documenten gepaard moeten gaan met geloofwaardige verklaringen, iets waar u aan verzaakt. Deze documenten kan u om op het eender welke manier verkrijgen. Voor de volledigheid worden ze echter toch besproken. U dient een misboekje van palmzondag, met palmtak in. Waarvan u verklaart dat de katholieke dienst in Berchem was maar het u niet aansprak (CGVS p. 6, p.21).

Daarnaast dient u een gebed in, in het Frans, u verklaart dat u het kreeg bij "Offerande Antwerpen" (CGVS p.7). U dient ook een flyer in van Redemption House in Berchem, een offerenvelop van The

Redeemed Christian Church of God, op hetzelfde adres, en vieringboekje van dezelfde gemeenschap. U ging op uitnodiging via een vriend –collega van uw vriendin naar toe ging, omdat het te extreem was besloot u er niet meer te gaan (CGVS p. 16). U dient een brief in waarin uw CVO-leerkracht stelt dat u gemotiveerd bent en welopgevoed bent en een brief van uw vriendin, waarin ze het heeft over uw motivatie tot integratie en ook over uw zoektocht naar het geloof. Getuigenissen dienen echter, ook, ondersteunt te worden met aannemelijke verklaringen, iets waar u niet in slaagt. Tot slot dient u ook uw resultaat van de maatschappelijke oriëntatie les in, een document ter informatie van vrijwilligers van Amnesty International, en uw toelating voor het hebben van een arbeidskaart C, het CGVS trekt dit alles niet in twijfel. Het CGVS wijst u er trouwens, tijdens het gehoor op, dat het geen twijfels uit bij uw integratie, maar dat u de nood aan internationale bescherming aannemelijk moet maken, waarop u stelt dat u het begrijpt (CGVS p. 20-21), maar u toch niet overgaat tot andere verklaringen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van "de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5, 57/6, 2de lid en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet'), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie'), de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Verzoeker volhardt in zijn uiteengezette vrees als persoon die zich van moslim bekeerde naar het christendom.

Voorts verwijt verzoeker het CGVS dat de subsidiaire beschermingsstatus niet werd onderzocht. Nochtans had verweerder rekening moeten houden met de huidige, volatiele situatie in Gambia. Verzoeker geeft in dit kader een overzicht van en uiteenzetting over de weigering van president Jammeh om zijn verkiezingsnederlaag te aanvaarden, de hiermee gepaard gaande spanningen en incidenten in december 2016 en de vrees dat dit zou uitmonden in een burgeroorlog. Volgens verzoeker was de situatie ten tijde van het verzoekschrift nog niet bekoeld en zijn er aldus elementen voorhanden die spreken voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker wijst op de opgelopen spanningen in januari 2017 en de repressie ten aanzien van personen die oppositie voerden. Tevens wijst hij erop dat er veel Gambiaanse burgers vluchtten in de aanloop naar de geplande machtsoverdracht op 19 januari 2017. Verzoeker wijst eveneens op de gespannen en preciaire situatie in Gambia na de machtsoverdracht op 19 januari 2017. In het verzoekschrift stelt hij: "Het valt af te wachten hoe de situatie zal evalueren binnen de komende weken en maanden maar het staat vast dat een vreedzame situatie ver van gegarandeerd is".

2.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker persartikels en algemene informatie inzake de situatie in Gambia bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet hoe artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet, dat overigens op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van dit artikel niet dienstig aangevoerd.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid en 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden

beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. In de bestreden beslissing wordt op omstandige, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielmotieven en vrees voor vervolging. Meer bepaald wordt hierin vastgesteld dat (i) verzoeker frauduleuze verklaringen aflegde en weigerde duidelijkheid te verschaffen over zijn reis naar en verblijf in België; (ii) verzoeker laattijdig asiel aanvraag en hiervoor geen dienstige verklaring aanreikte; (iii) verzoeker zijn vermeende intentie om zich tot het christendom te bekeren totaal niet aannemelijk maakte; (iv) de neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan de gedane vaststellingen. Verzoeker beperkt zich ertoe op algemene wijze te volharden in de aangevoerde vrees. Hij onderneemt niet de minste poging om de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing te weerleggen en voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet dienstig aanvecht, onverminderd overeind.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

3.5. De bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopen met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verder kan uit de informatie bij het verzoekschrift niet worden afgeleid dat de situatie in Gambia ten tijde van het indienen van het verzoekschrift beantwoordde aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Waar in het verzoekschrift wel gewezen wordt op de vrees dat de situatie in Gambia zou escaleren en zou uitmonden in een burgeroorlog, alsmede waar gesteld wordt dat het af te wachten viel hoe de situatie zou evolueren, dient bovendien te worden vastgesteld dat verzoeker niet het minste begin van informatie bijbrengt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de voormelde vrees voor een escalatie van de situatie en het uitbreken van een burgeroorlog intussen zou zijn bewaarheid. Verzoekers raadsman verklaart ter terechtzitting ook dat de situatie in Gambia, zonder een actuele kijk te hebben op de situatie aldaar, momenteel minder gespannen is dan ten tijde van het indienen van het verzoekschrift. Bijgevolg zijn er geen elementen voorhanden waaruit kan blijken dat de situatie in Gambia actueel zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS